

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Reguli voluntarius ad hostes reditus, & immanis cruciatus, ijs, qui spontè morbos appetunt, comparatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

mè erumpebat; & amore sponsi sui IESU ita semper inardescibat, ut febris ad hoc solùm in illa flagrare videretur, ne diuini amoris flamma minùs arderet, sed memoria Passionis Christi, in illa, fortius excitaretur. Maximi doloris indicium erat, si cum suspirio dixisset: IESUS MARIA, aut si alium sanctum nominasset; vel si dixisset: *Mi Domine, gratias tibi ago, quia dignaris mihi occasionem dare patiendi.* Sæpe etiam in suaves hymnos, & pias, de Christo suo sponso, cantilenas grauissimos dolores effundebat. Hac de causa reliquæ illius sorores certatim cupiebant ei ægotanti assistere, ut ab ea discerent, DEVM inter aduersa, amare & prædicare; nec molestiâ, illi præsentem, sed cælesti quadam consolatione afficiebantur, erudiebanturq; ad similia, simili patientiâ, toleranda.

IV. Laudatur celebraturque valde fortitudo Attilij Reguli, quòd, cum tormenta effugere potuisset, sponte tamen, pro patriæ salute ad hostes redierit cruciandus. Enimerò non solùm exquisita illius tormenta, sed etiam modum suadendi, ut ad tormenta redire permetteretur, ex Tuditani libris, Gellius referens

Gellius li. 6. ait: *Regulum captum, ad ea, quæ in senatu Roma dixit, suadens ne Noct. cap. 4. captiuum Carthaginensibus permutarentur, id quoq; addidisse; Venenum sibi Carthaginenses dedisse, non præsentaneum, sed eiusmodi, quod mortem in diem proferret, eo consilio, ut viueret quidem tantisper, quoad fieret permutatio, post autem grassante sensim veneno cor tabesceret. Eundem Regulum Tubero, in historijs, redidisse Carthaginem, nouisq; exemplorum modis excruciatum à Pœnis dicit. In atras, inquit, & profundas tenebras eum claudebant: ac diu post, ubi erat visus sol ardentissimus, repente educebant, & aduersus ictus solis oppositum continebant, atq; intendere in calum oculos cogebant, palpebras quoq; eius, ne conuere possent, sursum ac deorsum diductas insuebant. Tuditanus autem somno diu prohibitum, atq; ita vita priuatum refert,*

Val. Max. l. 9. cap. 2. Valerius ait: *Carthaginenses Attilium Regulum palpebris resectis, machine, in qua undiq; præacuti stimuli eminebant, inclusum, vigilantia pariter, & continuo tractu doloris necauerunt. Tormenti genus haud dignum passo, auctoribus dignissimum. Sanè, quia virum egregium, & ad supplicia, pro patria, sponte recurrentem, indignis modis, mactauerunt, quem tantò maior gloria est secuta, quia*

quia non ab hostibus retractus, sed ad eos vltro regressus, se se-
aculeis & barbaræ crudelitati objecit. Longè verò maiore gloria
digni sunt, qui nullo veneno lento mortem iam habentes intra
viscera, sed sani, vegeti; non pro patria terrena, sed cælesti, &
vt virtutum exercendarum haberent occasionem; non vt Attilio
Regulo, sed vt Regi sæculorum Christo conformes fierent, mor-
bos pati atrocissimos voluerunt.

Magna est, in ipsis morbis, gaudendi causa, solatium in-
gens, nancisci campum serendi in lachrymis, vnde aliquando
manipulos cum exultatione reportes. Si enim non est, quod
morborum patientia diluas; est tamen quod ad Dei gloriam
feras. Neque enim omnes dolores in pœnam peccatorum infe-
runtur. Nuntiãrant sorores Lazari Christo, fratrem suum
infirmari, *audiens autem IESVS dixit eis: Infirmitas hæc non est*
ad mortem, sed pro gloria DEI, vt glorificetur Filius DEI per eam.
Quocirca licet subinde culpas habeant iusti, quæ non sint pro-
meritæ tantos morbos ac cruciatus, sunt tamen illis morbis alij
fines optimi. Vnde & Iob ait: *Vtinam appenderentur peccata mea,*
quibus iram merui: & calamitas, quam patior, in statera: quasi arena
maris, hæc grauior appareret. Inter quos fines vident Dei serui glo-
riam Dei esse, immò & suam. Pependit Christus in cruce, pe-
penderunt & latrones: ille innocens, isti rei. Multò vtique præ-
stantius est, innocentem, quàm reum pependisse. Quare etiam
alijs innocentibus est gloriosum, si morbi sui cruce in humeros
suscepta, Christum innocentem imitentur; aut etiam illustrissi-
ma Martyrum exempla, quibus cruciatus sui, non ob illorum
peccata, sed vt fidei, & charitatis suæ erga Deum testimonium,
redderent, inferebantur. Censetur autem quoddam martyrij
genus, morbos sine culpa, sed nõ sine patientia tolerare, vt Deus
non minùs ab ægrotis, quàm sanis glorificetur. Iuit Regulus ad
Carthaginenses, quia hoc non solùm vtile, verùm etiam glorio-
sum erat Romanis, vt ille pro patria sua, vndique præcutis
stimulis compungeretur. Sancti à nobis commemorati, mor-
borum puncturas pati optauerunt, non solùm pro patria sua
cælesti, sed etiam vt illi honor accederet, cuius amore paterentur.
Est enim magnus amor, si Deo homines seruiant, non minùs in

SS

morbis

V.

Ioan. 11. 4.

Iob. 6. 2.

III